

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
ap szétküldésére vonatkozó
felhívások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl

A reménység utolsó horgonya.

Pécs, 1899. február 22.

Széll Kálmán meghívását a miniszterelnöki székre az egész országban s az országgyűlés minden pártján megnyugvással fogadták, csak a szabadelvűpárt harcias elemei, a Bánffy-Tisza-klikk duzzog, mert a korona e választásában helyes érzékkel a saját politikájuk bukását látják.

Nyíltan pártot ütni nem mernek a korona megbízottja ellen, mert tudják, hogy ezzel a szabadelvű pártban is kudarcot vallának; a pártból kilépni sem akarnak, mint azt előre hiesztelték, mert még mindig reménykednek, hogy intrikáikkal a pártban rövid idő alatt ismét fölülkerülhetnek: duzzognak tehát és várakozó álláspontra helyezkednek. Nyíltan hirdetik, hogy föltétlen bizalmat nem szavaznak Széllnek, mert a szabadelvűpárt bizalma csak addig fogja támogatni, a míg az új kormányelnök a szabadelvű eszmék szolgálatában fog állni s a meddig föntartja a szabadelvűpárt egységét és presztizsének csorbitatlanságát.

Persze a Tisza-féle politikai lexikon szerint a szabadelvű eszmék alatt a mai választási rendszer föntartása, az önkormányzat lenyűgözése, a vicinálisok és bankigazgatóságok osztogatása, az ellenzéki képviselőknek a Házból fegyveres erővel való kidobása, — a pártegység és a presztizs föntartása alatt pedig a pártmonopolium megőrzése és főleg a fuzió kísértő rémének erélyes visszaűzése értendő.

Elég érthetően adják tehát tudtára Széll Kálmánnak, hogy ha letérne a merev visszautasításnak arról az utjáról, a melyet Bánffy báró a békealkudozások alatt az ellenzékkel szemben követett, ha engedményeket tenne a cenzus leszállításával és egyenlősítésével, a választó-kerületek arányosításával, az önkormányzati jognak a kandidacionális önkénykedés elleni biztosításával, a tisztviselők szolgálati pragmatikájával, az inkompatibilitás szigorításával, a Tisza-féle házszabály-módosítás elejtésével, vagy a nemzeti párttal való fuzióra gondolna: akkor határozott frontot csinálnak ellene s vagy megbuktatják kormányalakítási kísérleteit, vagy ha ez nem sikerül,

megbontják a párt egységét azzal, hogy kilépnek belőle.

Mindezek a fenyegetések azonban nem arra valók, hogy azokat tényleg be is váltsák; fenyegetőztek ők már máskor is, de mikor a fenyegetések hatástalanoknak bizonyultak, ők voltak az elsők, akik róluk megfélemedtek. Nem való egyébre most sem a fenyegetés, mint arra, hogy Széll Kálmánt az ellenzékkel való alkudozásaiban a saját intranzigens álláspontjuk elfoglalására kényszerítsék.

Mert tudni való dolog, hogy Széll Kálmán a kormányalakítási megbízást azzal a föltétellel kapta, hogy az ellenzékkel a parlamenti béke helyreállítását biztosító kompromisszumot létesítse. Ha tehát Széllnek ez nem sikerülne, akkor közelfekvő a föltevés, hogy a kabinetalakításra szóló megbízatása is kutba esik s akkor újra földerül a Tiszák napja, akik mindig azt hirdették, hogy a korona által kívánt kompromisszumot létesíteni lehetetlen.

Azért kell hát hirdetni, hogy a szabadelvűpárt csak olyan kompromisszumot fogad el, amely a Bánffy-kormány álláspontjának diadalra juttatásával létesül, mert tudják, hogy ilyen egyezkedésbe az ellenzék bele nem mehet s így Széll Kálmán küldetését csak úgy tudnák megheiusítani, ha sikerülne őt a suba alatti fenyegetéseikkel az ő álláspontjuknak az ellenzékkel szemben való elfogadására bírni.

De Széll Kálmán nagyon jól ismeri az ő embereit s nem is az az ijedős természetű politikus, aki azzal, hogy a Tisza-klikk karjaiba veti magát, kockára tenné a királyi megbízatás sikerét. Tudja ezt a klikk is s azért nem elégszik meg a saját pártjabeli fenyegetéssel, hanem folytatja az aknamunkát az ellenkező oldalról is.

Azt hiesztelik ugyanis, hogy bármily engedékenységet tanusítson is Széll az ellenzékkel szemben, a béke mégsem fog sikerülni, mert a függetlenségi párt egy része hadilábra áll a házszabályok szigorításával szemben s ha az ellenzéki megbízottak el is fogadnák a házszabályoknak olyan módosítását, amely a technikai obstrukciót lehetetlenné teszi, ezt az egyezséget a függetlenségi párt nem ratifikálná.

S hogy ezt a hiesztelést annál elfogadhatóbbá tegyék, azt is mondják, hogy több függetlenségi képviselő határozottan perhorreskálja a házszabályok mindennemű szigorítását.

Hogy ez mennyire nem felel meg a valóságnak, hanem csak barátságos intés akar lenni a függetlenségi párt egyik másik atyafiságos tagjának ilyen akció indítására, az kitűnik abból, hogy a függetlenségi párt is, mint a többi ellenzéki pártok, egyhangulag helyeslőleg tudomásul vette megbízottainak a békealkudozások folyamán követett eljárását, a melyben pedig a házszabályok bizonyos fokú szigorításának koncedálása is benne foglaltatott.

De hát a Tisza-klikk reménységének utolsó horgonyát abba vetette, hogy hátha sikerülne az ellenzéknek olyan ellenállásra ingerelni, a melyen Széll küldetése hajótörést szenvedne. Ezért hiesztelik Széll béketörekvéseinek megheiusulását a klubban s ezért iparkodnak ezt a nézetet propagálni sajtójukban.

Ezt a célt szolgálja a Pécsi Napló mai vezércikke is. Laptársunk még tegnapi számában is arról elmélkedett, mily kellemesek és édesek lesznek Széll Kálmán miniszterelnök mézeshetei. Nem lesz bántódása sehol, úgy fogja a képviselőház tárgyalásait vezethetni, amint azt az ország érdekében szükségesnek tartja, a nemzeti párt a közeli fuzió reményében olyan lesz, mint a kezes bárány, a függetlenségi párt kalapot fog emelni még a kiegyezés előtt is, a néppárt sem igen fogja bántani az új miniszterelnököt, kinél kedvezőbb körülmények között miniszterelnök még nem vállalt megbízatást.

És ma már azt hangoztatja laptársunk, hogy „Széll Kálmán bizonyára tudja, mily nehéz földadat vár reá. Nehéz munkája lesz, az kétségtelen. Első sorban az egyesült ellenzékkel kell tisztába jönnie. Amíg Széll Kálmán csak mint magánember politizált, addig kedves embere volt az ellenzéknek, de nem lehetetlen, hogy az ellenzék egészen más burokat fog pengetni, mihelyt Széllt nem közte és a kormány közt, hanem a kormány helyén magával szemben fogja találni... Kérdés, nem fog-e az ellenzék

Legujabb tavaszi női kabátok, gallérok, szövet és selyemruha-kelmék raktárra érkeztek

TAUSZIG ARMIN
divatáru házában.

még nagyobb követelésekkel föllépni? — Mindent összevéve Széll Kálmánnak nehéz a missziója.

Honnét a kilátásoknak ez a rettentő változása máról holnapra? Az a miniszterelnök, akinek helyzete minden elődjénél kedvezőbb volt még tegnap, aki előtt minden ellenzéki párt meghajol, annak ma már nehéz a missziója, mert az ellenzék most már más hurokat pengethet vele szemben.

Az ellenzéken ugyan erről senki sem tud semmit, sőt az összes ellenzéki sajtó épen abban látja a béke sikerének garanciáját, hogy most az ellenzék már mint designált kormányelnökkel tárgyalhat, az pedig eszébe sem jut, hogy még nagyobb követelésekkel lépjen föl s ezzel tegyen szolgálatot a Tisza-klikknek, amely a béke meghusításába vetette utolsó mentő horgonyát.

Hasztalan hát minden erőlködés, ez a mentőhorgony az ellenzéken nem fog kedvező talajra találni.

* **Küzdelem a rendszerért.** Lapunk tegnap esti táviratai között volt egy jelentés, mely arról a bécsi hírről szólt, hogy Széll Kálmán kormányelnöki megbízatása Bánffyra és Fejérváryra mily nagy meglepetés volt, mert a király vasárnap még Fejérváryt designálta kormányelnöknek s azután sajátkezűleg irt levélben hívta meg Széllt s ezért volt konsternálva Bánffy és Fejérváry Széll váratlan megjelenése fölött.

A szellemes »Pécsi Napló« ebből azt olvasta ki, hogy mi e hír közlésével nagy meglepetéssel akartunk szolgálni olvasóinknak s a fejünkre idézi a »Neue Freie Presse« szombati számát, mely szerint Fejérváry maga állt azok élén, a kik Széll Kálmánt kívánták kormányelnöknek, a miből azt következteti a »Pécsi Napló«, hogy Széll megbízatása sem Bánffyra, sem Fejérváryra, de a szabadelvű pártra sem lehetett meglepetés, mert az a politikai fejlemények természetes következménye volt.

Hogy ez természetes fejlemény volt, abban a »Pécsi Napló«-nak teljesen igazat adunk,

hisz péntek esti táviratainkban mi is hirt adtunk már róla, hogy Széll Kálmán kormányelnöksége befejezett dolog, de az is köztudomású, hogy Bánffy báró a vasárnapi audiencián azon erőlködött, hogy ezt a természetes fejleményt megakadályozza s a befejezett dolgot visszacsinálja, azért *utódjául kizárólag Fejérváryt ajánlotta, Széll Kálmánt pedig még vagylagosan sem említette az utódajánlásnál.*

És ez utolsó csiny sikerében bizott is, mert a király tényleg megkínálta Fejérváryt a kormányelnökséggel és sem Bánffynak, sem Fejérvárynak nem adott megbízást Széll Kálmán Bécsbe hívására. Az is kétségtelen tény, hogy a szabadelvű pártnak vasárnap, sőt még hétfőn is biztosra vették Fejérváry kormányelnökségét, amit másra, mint a Bécsben időző minisztereknek ily értelmű információira visszavezetni nem lehet.

Nagyon is érthető tehát, hogy Bánffy is, Fejérváry is nem kis mértékben lehettek meglepetve, mikor Széll a hétfői audiencia után tudtukra adta, hogy elvállalta a kormányalakítási megbízatást.

A fölött is szellemeskedik a »Pécsi Napló«, hogy tudósítónk szerint Bánffy báró az esetre, ha Széll a házszabályrevíziót nem a Tisza-féle formula szerint csinálja, kilép a szabadelvű pártból. »Ez aztán az igazi jól értesültség!« — teszi hozzá mindig kitünően értesült lap-társunk s nem veszi észre, hogy tudósítónk ezt nem mint a saját értesülését, hanem mint a Széll ellen való klubbeli hangulatcsinálás előhírnökét jelentette, mert ily híresztelés a szabadelvű-klubban tegnap tényleg kolportálva lett.

Tudjuk mi jól a »Pécsi Napló« jóakaratu figyelmeztetése nélkül is, hogy ilyen kilépési híreket sem Bánffy, sem a Tiszák részéről nem kell komolyan venni, mert bottal sem lehetne kiverni onnét azokat, akik »a megrendült vagyoni viszonyok konszolidálására irányuló közgazdasági tevékenység« leghálásabb talaját ott találják.

A boszorkánykonyha rejtelsei.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. február 22.

A nép még mindig a kuruzslás rabja. Nemcsak babonából, vagy kapzsi haszonlesésből veszi azonban igénybe a világeselő kuruzslók tevékenységét, hanem igen gyakran abból

az iszonyu szándékból is, hogy emberi életet tegyen tönkre a kuruzslás segélyével. Ezek a kuruzslások valóságos boszorkánykonyhán történnek. A kuruzslók, hogy a hozzájuk folyamodó hiszékeny embereket áltassák, mindentéle titkos szert tartanak, mikből készített kotyvalékokat aztán szerelmi varázssitalnak, gyógyító orvosságnak, öld méregnek, a gyalázat-tól megmentő folyadékknak nevezik el a szerint, a miért folyamodnak hozzájuk. És megítatják ezt a bűzös kotyvasztékot azzal, a kire a kuruzslás vonatkozik s az — vagy meghal, vagy meggyógyul, de a kuruzsló mindenképen hasznot huz a dologból.

Ha ugyan rajta nem veszt és az igazság szolgáltatás kezeibe nem jut.

Ilyenkor aztán le lesznek leplezve egy-egy ily kuruzsló boszorkánykonyhájának rejtelsei. És bár minden, a mi az egészségre ártalmas, a mi a lélekben undort gerjeszt, a mi méregkeverés és gyilkosság vádja alá juttathatja az embert, — minden előfordul a boszorkánykonyha rejtelsei között, a hiszékeny nép még se javul meg, mégis csak a kuruzslóhoz fordul, ha máskor nem, hát olyan esetben, mikor meg nem engedett dolgot akar elérni, a mit titokban kell végrehajtani, mert különben ki van téve az ember a börtönnek.

S hogy a kuruzslókban mennyire bizik az egyszerű falusi nép, mutatja az, hogy sohasem fél attól, hogy a kuruzsló elárulná s így csak az előtt a lehetőség előtt áll, hogy vagy saját életével fizeti meg a kuruzslást, vagy ha kiderül tette később valamikor, hát nem nagy büntetést kap érte — és belemegy a kuruzslás segítségével való emberölés szörnyü bűnébe is.

Ilyen bűn világosodott ki a napokban Kónyi községben s lettek ennek a révén leplezve egy boszorkánykonyha rejtelsei.

Ugyanis Szűcs Györgyné kónyi lakosnő a múlt héten egész váratlanul beteg lett és rövid kínlás után meghalt.

A fiatal asszony hirtelen haláláról sok mindent suttoztak a faluban. E suttozást aztán hitelesen megerősítette a falusi bába, a ki szerint a fiatal asszonynak azért kellett meghalnia, mert nem akart anya lenni. Erővel dobta el magától leendő gyermekét; tönkre tett, megölt egy még fejlődésben levő életet. Megölte pedig a kuruzslás segélyével.

Hogy anya ne legyen, egy ismert kuruzslónő Dombgyán Istvánné segítségéhez folyamodott. Az italt adott neki, a melyet az asszony megivott.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Az égetett cukkedli.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Szép fiatal felesége van X. hivatalnoknak; büszke is rá és mindenkor kiemeli, különösen azért, mert nagyon is erényes. Hivatalnoktársai ugyan kételkedve rázzák ilyenkor a fejüket, mert hát a menyecskének mindenkor olyan furcsa tűzben égtek a szemei, csak épen hogy szikrát nem hánytak.

Egy vig kedélyű estélyen egyik hivatalnoktársa azt mondja X-nek, miután a társ-poharat kiürítették:

— Te kedves barátom! Eddig nem volt bátorságom, de miután engem barátságoddal megtiszteltél, őszintén megvallom, hogy kedves nőd — aki iránt én mindig a legnagyobb tisztelettel viseltetek — igen sok hivataltársunk előtt nem a legszebb színben van lefestve.

— Mit? ezt mered nekem mondani? Te veled tehát most hamarjában, mint megkezdődött, végét is lelte a barátság!

— De kérlek szépen, hisz meg sem hallgattál!

— Ezek után nem is foglak. Ilyet mondani! Ilyesmivel gyanusítani egy tisztességes asszonyt?

— De barátom, hisz nem gyanusítok senkit, csak téged akartalak mások pletykájára figyelmeztetni!

— Hát ugyan ki merte azt állítani, hogy az én nőm nem a legerényesebb a nők között? Beszélj, vagy mindjárt egész másként fogok veled elbánni. Tudni akarom minden áron, hogy ki volt az a hitvány fráter!

A heves beszédre többen is közelebb jöttek és ez utóbbi szavakra a háta mögött egy döngő hang így felel:

— Én voltam, de nem oly hitvány, mint az, aki elég vak ahhoz, hogy nem veszi észre, miként csalja meg az az ártatlan arcú felesége. Amit mondtam, azért mindenképen felelek is.

A férj halálsápadt lett. Erre a legkevésbé sem volt elkészülve. Szó nélkül fogta kabátját és elhagyta a mulatóhelyet, mert a levegő itt már megfűlással fenyegette.

Amint hazafelé megy, eszébe jut az a sértő modor, melyben mindezt tudtára adták neki és bár hitelt nem adott e rágalmozó beszédnek, mégis elhatározta, hogy titkon megfigyeli az ő imádott nejét, hogy meggyőződjék róla, mennyiben igaz ez a borközötti állapotban mondott beszéd, ha pedig nem igaz, akkor jaj a nyomorult rágalmozóknak.

Mikor X. ilyen gondolatok között haza érkezett, éjfél már elmúlt és legnagyobb csodálkozására égett a lámpa.

— Halt! — gondolta magában, kutya van a kertben. Most legyünk óvatosak. Megfogja a kilincset, az ajtó enged. Lassan kinyitja az ajtót, de a konyhában nincsen senki. Tovább megy lábujjhegyen a szobaajtóig, megnyomja az ajtó kilincset, de az ajtó nem enged, a szobaajtó be van zárva.

Az ember a kulcslyukhoz nyomja a fülét, hogy talán valami neszt fog meghallani, de odabenn haláli csend uralkodik. Az ember halántékán megdagadnak az erek; a vér iszonyuan lüktet bennök, midőn hirtelen felpattan az ajtó és a cseléd jön ki azon, de háttal fordulva, és mielőtt a férj utból mehetett volna, hanyatt vágódik rajta keresztül.

A cseléd elájul a nagy ijedségtől, a férj pedig abban a hiszemben, hogy most már megfogta a csábítót, torkon ragadja a cselédet és fojtogatni kezdi.

A nagy zajra kijő hálószobájából a feleség és rémülve kiáltja:

— Szent Isten! Te ember, mit akarsz a leánnyal? hisz megfojtod?

A férj föltekint; valami nagynehezen elbocsájtja a cselédet és midőn meggyőződik, hogy a cselédet fojtogatta, fölkel, bocsánatot kér nejétől és elmondja, hogy mi történt vele a mai estélyen.

A nő erre mosolyogva mondja:

— Ugyan kedves férjem, mióta hallgatsz te ilyen pletykákra?

És a varázsital most kétszer ölt méreg volt; mert nemcsak egy fejlődésben levő életet ölt meg, de megölte magát a fiatal asszonyt is.

Szücs Györgyné belehalt a kuruzslónő italába; meghalt tőle hosszú kinok után, nagy szenvedések elviselésével. S halála után nyilvánosságra jött szörnyű bűne, hogy nem akart anya lenni s hogy a kuruzslást használta fel ennek elkerülésére.

De nyilvánosságra jött az is, hogy mi minden van egy olyan boszorkánykonyhán, a milyen *Dombgyán* Istvánné is volt, a ki a fiatal asszony halálát okozta kuruzsló szereivel.

Hogy mi mindent itathatott a fiatal asszonynyal a kuruzslónő, az is bizonyítja, hogy annak lakásán elrejtve egy hijján épen egy tucat üveget találtak, a mely üvegekben különféle kotyvasztékok maradványai voltak.

A boszorkánykonyhán pedig, a vén *Dombgyán* Istvánné lakásán, a vizsgálat a következő kuruzsló szereket találta:

- 1 csomag méreg;
- 1 üveg folyadék;
- 1 csomag fű;
- 2 darab elszáradt szentgyörgyi béka;
- 1 csomag koponyacsont;
- 2 csomag föld;
- 1 csomag szentiván-bogár;
- 1 csomag rózsalevél és
- 1 csomag hársfa.

Ezek voltak a kuruzslószeretek, melyekből a boszorkánykonyhán *Dombgyán* Istvánné készítette az ő italait.

Ki tudja, hogy hány embernek adott belőlük; ki tudja, hányat vitt velük a bűnbe s talán a halál veszedelmébe is, míg most *Szücs* Györgyné meghalt az italaitól!?

Mindezt a vizsgálat lesz hivatva megállapítani, mit a tamási járásbiróság folytat a leleplezett boszorkány-konyha tulajdonosa, *Dombgyán* Istvánné ellen, kinek áldozatát, a fiatal asszonyt az egész község részvéte mellett kísérték ki a temetőbe, hová saját hiúsága és a kuruzslás juttatta!

Hirek.

Pécs, 1899. február 22.

A leány-asszony.

Furcsa válópör folyt le a törvényszék előtt. Tizenhét esztendő, piros pozsgás menyecske indította a férje ellen. Fiatal az asszony, fiatal a férj, mikor bejönnek a terembe,

A férj lesüti szemét, elpirul és kénytelen önmagának bevallani, hogy szégyenli magát.

*

Ez időtől kezdve X. folyton hadi lábon állott hivatalnoktársával, soha el nem ment hazulról, mert csak odahaza az ő hű kis feleségénél érezte jól magát.

És ez legkevésbé sem tűnt fel a szép asszonynak, sőt mindenkor örült, hogy férje már nem jár el a kávéházba, hisz ugy is elég dolga van a hivatalban. Meg aztán, ha épen társaságot akar, hát itt van a kapitány ur, ki ugyanazon a gangon lakik.

Tehát a férj megismerkedett a kapitány urral és nagy dáridót csaptak az új ismeretség kedvéért.

Ez időtől kezdve a kapitány ur, ki szintén nem volt nagy barátja a kávéháznak, ugy olykor-olykor, mikor a férj hivatal után hazajött, ellátogatott a jó szomszédokhoz, és vizont a férj is egész bátran benyitott a kapitány ur szobájába. És mindenkor vidám beszélgetés közt töltötték el egy-egy órát.

Történt azonban, hogy a férjnek egy vasárnap délután is el kellett menni hivatalos teendőkhöz, a cselédnek is megvolt a kimenője, így tehát a fiatal asszony egyedül maradt otthon. Azaz a gangon lakó kapitány ur is otthon volt; mert ő még vasárnap sem ment el sehova sem. A férj nyugodtan ment

csodálkozik a bíróság: ez a szép pár akarna válni?

A bíró: (a menyecskéhez) Hát adja elő a panaszát.

A menyecske: Csak arra kérném a nagyságos bíró urakat, tessék elválasztani az uramtól, mert az uram nekem . . . nem is uram!

A bíró: Meg vannak esküdve.

A menyecske: Meg bizony, csak hogy két éves asszony létemre még . . .

A bíró: (biztatja) No: még . . .

A menyecske: (elpirul) . . . még mindig leány vagyok . . . (Hadarva) Igen, leány vagyok, mert az én uram két év óta még egyszer sem csókolt meg, én pedig nem azért mentem férjhez, hogy ne csókolózzak, mert akkor inkább leány maradtam volna . . . Pedig mielőtt hozzá mentem, hogy biztatott ez az ember édes csókjaival!

A bíró: (a férjhez.) Igaz, hogy a két év alatt egyszer sem csókolt meg a feleségét?

A férj: Igaz, félig. Mert egy esztendeje már, hogy nem enged magához, de amíg jól voltunk, csókoltam biz én, napjában ötször is, egyebet se tettünk csak szedtük az édes mézet az egymás ajkáról . . . (A feleségéhez elérzékenyülve.) Elfelejtetted már azt a szép holdas estét, amikor haza vittelek, mikor először voltál az enyém? . . .

A menyecske: (dühösen) Nem igaz!

A férj: Igaz biz az! Ugy éltünk egy esztendeig, mint a páros gerle, reggel, délnél, este csókkal bucsúztunk . . . Talán azért is unt rá, hogy olyan sokat csókolóztunk, vagy mások után bomlik, csak hogy egy év óta kerüli a tekintetemet. Én bizony nem válok, mert én azért most is szeretem.

A menyecske: Hazudik, hazudik! Nem csókolt meg, nem is tud csókolni!

A férj: (mozdulatot tesz) Majd mindjárt megmutatom.

A bíró: (közbevá) Jó, jó csak maradjon nyugton. (A menyecskéhez) Be is kell ám azt bizonyítani, menyecske amit, állít! Bizonyosságot kell szerezni, hogy igazat mond.

A menyecske: Be is bizonyítom. Nem féltem én az igazamat!

A bíró: A tárgyalást félóra felfüggesztem.

Fél óra múlva:

A bíró: (a menyecskéhez.) Hát most sem emlékszik még arra a holdas estére? Mi-

el hazulról, mert a legutóbbi blamázs óta még kételkedni sem mert hűséges nevében.

De hát a férj hivatalos teendőit nem igen bírta elvégezni, mert a feleket — vasárnap lévén — nem találta otthon. Legjobbának gondolta tehát, ha most haza megy, hisz a felesége ugy is unja magát, majd hogy megöri, ha haza érkezik.

Ilyen gondolatok között sietette lépteit és alig két órai távollét után haza érkezett. De mi az? Az emeletre vezető lépcsőház ajtaja be van zárva. Betér az udvarba, a lakás ablakai mind be vannak zárva.

— Ahá, az asszony alkalmasint a szomszédba ment — gondolja a férj — most legalább meglepem az egyszer. Hátul fölmegek a külön följáraton a padlásra, onnan pedig a konyhába jutok és be a szobába. Mennyire meg lesz lepve az asszony, ha hazajövet engem már itthon talál? Azt hiszi majd, hogy a kuleslyukon másztam be.

Ez ugyan szépen el volt gondolva, csak hogy nem volt kivihető, mert a padlás külső feljárata — vasárnap lévén — el volt zárva. Kedvetlenül jött tehát vissza és már-már el akart menni a szomszédba, ahol kedves feleségét hitte, a midőn észrevette, hogy már az udvar felőli ablak egyik táblája ki van nyitva.

— No hiszen ugy is megjött már — mondja a férj és a lépcsőház ajtajához megy, hogy fölmenjen.

kor az ura hazavitte? Tagadni most már ugy sem lehet . . .

A menyecske: . . . Hát igen emlékszem, az igaz, hogy . . . megcsókolt akkor, de csak egyszer, csak egyetlen egyszer . . . több csókot sohasem adott!

A bíró: No, az az egy éppen elég! Nem lehet így válni, férje ő magának. Béküljenek, aztán elmehetnek.

A menyecske (könyörögve): Hát nem tessék elválasztani?

A bíró: Nem bizony.

A menyecske: Akkor hát visszavonom a pört, de ehhez az emberhez nem megyek vissza! Azért sem! (Kisiet.)

A férj: Én meg azért se válok, hogy ne lehess a másik legényé! (Kifelé ballag.) Furcsa teremtés az asszony . . .

Napirend 1899. február hó 23-án.

Naptár: csütörtök, február 23. — Róm. kath.: Domján. — Prot.: Domján. — Görög-kel. (febr. 11.) Fruzina. — Zsidó: Eszter böjtje. — Nap két 6 óra 53 perckor; nyugszik 5 óra 34 perckor. — Hold két 4 óra 9 perckor délután; nyugszik 6 órakor reggel. Holdtölte 3 óra 22 perckor délután.

Időjárás. Kilitás központi meteorologiai intézet jelzése szerint: szeles idő, keleten csapadék, hősüllyedés, később derülés várható.

Vendéglősök szikvizgyár-szövetkezetének közgyűlése d. u. 3 órakor a Vigadóban.

Színház: Balla Kálmán jutalmául Gyurkovics leányok.

— (Hivatalvizsgálat.) Báró Fejérváry Imre dr. főispán ma délelőtt ismét hivatalvizsgálatot tartott a városházán. A főispán ez alkalommal a városi iktató-hivatal vizsgálgatta meg.

— (Személyi hír.) Trixler Károly alispán ma reggel Mohácsról hazaérkezett.

— (Az öngyilkosok temetése.) A tegnapi nap két öngyilkosát *Horvátics* István hegyőrt és *Budai* György városi szolgát ma délután temették el a budaikülvárosi temető hullaházából. Egyiket sem boncolták fel, mivel az öngyilkosság mindkettőnél minden kétséget kizárólag be van igazolva. Temetésükön résztvettek a városi rendőrök, hivataloszolgák és hegyőrök, *Horváth* Gyula hegybiztos és *Stern* szállásmester, kiknek alárendeltjeik voltak az öngyilkosok.

De mi az? az ajtó még mindig zárva van. Ismét kimegy és észre veszi, hogy az ablakon füst ömlik ki. A férj veszélyt sejt, hamar elővonszol egy törött létrát és életét veszélyeztetve fölmászik a létrán és az egy nyitott üvegtáblán keresztül beveti magát a gangra.

A házban lakók mind visszafojtott lélekzettel nézik mindezt és most várják, hogy mikor csap már ki a láng, hogy a tűzoltóságot értesítsék a tüzről.

A helyett azonban egy sikoly, csészék csörömpölése, majd utána kardcsörrenés hallatszik és a kapitány ur sietve távozik. Később pedig maga a hivatalnok felesége jön ki halál-sápadtan a kezét szívéhez szoritva, mert — ugymond — szivgörcsöt kapott.

— Hát mi égett? — kérdik a lakók.

— Ugy megijedtem, hogy semmit sem tudok — felel az asszony.

— Értesítsük a tűzoltókat?

— Nem, nem, csak hagyják.

— Vagy menjünk mi föl oltani?

— Sohase táradjanak, — szól a közben lejött férj — el van már oltva. Az én kedves feleségemnek furcsa szeszélyei vannak. Mig én hivatalos teendőkhöz távol voltam, addig ő cukedlit égetett és annyira el volt mélyedve a kapitány urral való beszélgetésben, hogy észre sem vette, miként a cukedli már nagyon is elégett és ez okozta a füstöt.

— **(Egy volt miniszter adósága.)** A »Budapesti Közlöny« című közismert hivatalos kikiáltó újság az 6 gyászrovatában — a hol tudniillik az árverések foglalnak helyet — tegnap és ma első helyen közölt egy árverési hirdetményt. Az árverési hirdetmény gróf *Festetich* Andor, jelenleg »csak« alsó-szelestei lakos, de nemrég még Magyarországnak földmívelési minisztere ellen szól s a sárvári járásbírósa rendelte el a volt miniszter ölbői birtokára *négyszázharmincezer forint* és járulékai erejéig. A hitelezők között vannak *Fürst* Győző dr. pécsi ügyvéd 50 ezer forint és *Schapringer* J. pécsi bankcég 12 ezer forintos követeléssel. Ezt cáfolja meg a »Bud. Tud.«, ha tudja! És cáfolja meg, hogy miért szomorú a magyar földmívelés állapota, mikor olyan minisztere is volt, a kinek a félmilliót megközelíti az adóssága s e félmillió biztosítására árverésre kifizűött ingatlanai — negyedelezer forint kikiáltási árral bírnak!

— **(Névmagyarosítások.)** *Fischl* Sándor csurgói illetőségű, ugyanottani lakos, valamint Mihály, Ferenc és Rózsika kiskoru gyermekei Faragóra, — *Kohn* Lipót tanító, tamási lakos pedig Erdődire változtatták vezetéknevüket, belügyminiszteri engedély folytán.

— **(Purim.)** A régi zsidóktól maradt pergamen-tekercek egyikén a szépség himnusza van a szentírás nyelvén megörökítve: Eszter királyné gyönyörű poetikus históriája, a ki a szépségével megszabadította a zsidókat Ahasverus királynak fekete lelkű tanácsától. Eszternek a szépsége utat nyitott a királyhoz, a hol elmondhatta övének szorult helyzetét, sanyargatottságát. S Ahasverus király meghallgatta a szép Eszter szavait, Hamant, a zsidók ellenségét megölette és helyébe a zsidó Mardoháj-t vette maga mellé tanácsosul. Ennek a vallásos regénynek emlékezetére ünneplik Purimot, az örömnünnepnek legvigabbját. A zsidók farsangjának is szokták nevezni az ünnep két napját, a melyen tombol a jókedv, féktelen a vidámság a zsidók között. Az idén holnap (csütörtökön) este kezdődik az

A házbéliek összenéztek, de egyik sem mert szólni; a férj pedig nagyot kacagva sietett tova és mondják, hogy aznap nem is jött többé haza.

A házbéliek pedig most már azt is biztosan tudják, hogy a kapitány urat kereste egész éjjel és ezt nem is csodálják, mert az egyik akár meg is merne esküdni rá, hogy látta, mikor a kapitány ur megcsókolta a szép asszony kezét és az el sem rántotta.

— De meg ki tudja, cukedli égett-e ott — vágja oda a másik.

Hanem erről meggyőzte őket a szép asszony, mert egy egész marék elégett cukedlit osztott szét az udvarban a gyermekek között.

Azóta a különben barátságos férj mogorva lett és eljár ismét a kávéházba, a kapitány ur pedig nem jár be hozzájuk egy kis társalgásra.

A rossz nyelvek egy megindítandó váloperről beszélnek. Némelyek már látták is a férjet egy ismerős ügyvéddel beszélni. Persze másról miről beszélhetett volna, mint a váloperről.

A szép asszony pedig állítólag azóta még nem égetett cukedlit, mert ez egyszer nagyon is megégette, bár a házban a gyermekek mindennap kérdik tőle:

— Néni, mikor kapunk megint égetett cukedlit?

Béni bácsi.

ünnep; a pécsi zsinagógában az ünnepi esti istentisztelet öt órakor kezdődik.

— **(Halálozások.)** *Berger* Sámuel, életének 72-ik évében, Baracson elhunyt. Holttestét Dunaföldvárra szállították s ott temették el tegnap nagy részvét mellett. — *Reinisch* Antalné szül. *Bese* Franciska, életének 37-ik évében, tegnap este meghalt. Temetése holnap (csütörtökön) délután 4 órakor lesz a lyceum-utca 17. számú házból a budaikülvárosi temetőbe. Az engesztelő misét pénteken reggel 8 órakor tartják lelkiüdvéért a belvárosi plébániatemplomban.

— **(Közyűlés.)** A pécsi vendéglősök szódavizgyár-szövetkezete holnap (csütörtökön) délután 3 órakor rendes évi közgyűlést tart a vigadóban. A közgyűlés tárgyai: 1. Igazgatósági jelentés. — 2. Zárszámadások. — 3. A mérleg megállapítása. — 4. A nyereség feletti határozat. — 5. Felügyelő bizottság választása. — 6. Indítványok.

— **(Gyámolitsuk a vakokat.)** Minden testi fogyatkozás vagy nyomoruság borzasztó, de valamennyit felülmulja a vakság. A ki nem lát, arra nézve tulajdonképen nem is létezik a világ. A látóképesség a legbecsesebb Istenadta tulajdonság. A nép nyelve, ha nagy szeretetet akar kifejezni, azt mondja, hogy: te vagy az én szememfénye! Mint boldogtalanok is azok a szerencsétlen emberek, a kiknek szemére örökös fátyol borult és mégis a nagyközönség vajmi keveset tesz értük, hogy elviselhetőbbé tegye reájuk nézve az életet. Ezt a közönyösséget van hivatva megtörni az a humánus intézmény, mely most alakult Vakokat Gyámolító Országos Egyesület néven és melynek célja a Magyarország területén élő szegénysorú vakok oktatásának és nevelésének előmozdítása, a kenyérkereseti szakmát (ipart vagy zenét) tanult felnőtt vakok továbbképzése és foglalkoztatása, megszorult, munkaképtelen, beteg vagy elaggott vakok és ezek családjainak segítése, szóval az összes vakok emberi méltóságának megillető módon való biztosítása. Az évi tagsági díj 1 frt, mit a Vakokat Gyámolító Egylet pénztárába (Budapest, VIII. ker., Szilágyi-utca 2.) kell küldeni.

— **(Műkedvelői beszámoló.)** Bar-Sellyén vasárnap műkedvelői előadást rendeztek az alakulandó Ipartestület javára. Az előadás bevétele 118 frt 90 krajcár, kiadása 73 frt 90 krajcár volt; tiszta jövedelem tehát 45 forint.

— **(Járásbírósa Barcon.)** Az igazságügyi miniszteriumban már expedáltak a kaposvári törvényszékhez a rendeletet, mely a barcsi járásbírósa föllállításáról szól. A rendelet megbizsa a törvényszéki elnököt, hogy a járásbírósa helyiségeinek bérlete iránt intézkedjék, egyuttal pedig, hogy azok a peres akták, melyek a barcsi járásbírósa illetékesége alá fognak tartozni, a nagyatádi, illetve a szigetvári kir. járásbírósaoktól annak idején a barcsi járásbírósaéhoz tétessenek át.

— **(A méhszurás ellen.)** Vimmer János kaposvári ügyvéd egy biztos szert talált fel, meiynek használata a méhszurás kellemetlen következményeit megakadályozza. A szer valami gyógynövény kivonata, melyből a szurás helyét be kell dörzsölni s azonnal megszűnik a fájdalom s a dagadás se következik be. Vimmer találmányára szabadalmat kér s

azután igen mérsékelt áron a méhészkedő közönség rendelkezésére bocsájta.

— **(A spiritiszta bundája.)** Tóvölgyi Titusznak, aki elsőrangú tekintély a magyar spiritiszták közt s aki könyvet is irt ezzel a címmel: »Van-e más világ?« — volt egy téli kabátja, mely igazi remeke volt a magyar szabó iparnak s a mely szellemek közt is megért százötven forintot. A téli bunda ott lógott Tóvölgyi fővárosi lakásának az előszobájában, és tegnapelőtt nyomtalanul eltűnt. Valami gonosz szellem leemelte a fogasról és elvitte megával a jeles ruhadarabot, melynek hivatása volt a hideg ellen megvédeni Tóvölgyi porhüvelyét. A magyar spiritiszták atyamestere fogta magát és elpanaszolta a szomorú esetet a rendőrségnek, amely meginitotta ugyan a nyomozást és kérdezősködött minden zálogházban és minden ószeresnél, de a bundát mégse tudta eddig megtalálni. Minthogy a különböző spiritiszta-munkákból a jól megidézett szellemek sok mindenfélét megmondanak a táncoló asztal körül ülő vagy pedig a fémkorong-mozgást leső spiritistáknak, azt ajánljuk Tóvölgyi Titusznak, hogy ne várjon addig, amíg eredményt érnek el a rendőrök, akik elvégre is nem mozognak szellem-szárnyakon, hanem gyalog, vagy tegőlebb közuti kocsikon. Hanem rendezzen egy szeánszot, citálja meg valamelyik elhunyt detektív lelkét és kérdezze meg tőle: Hol a téli kabát? Ha ezen az uton célt ér, nemcsak a téli kabátot szerezheti vissza, de újabb diadalt is szerez a spiritizmusnak.

— **(Eltűnt gazda.)** *Kántor* Imre, romonyai gazdálkodó még e hó elején eltávozott hazulról, hozzátartozóinak azt mondvá, hogy rokonai meglátogatására Budapestre utazik. Miután azonban azóta sem levelet nem kaptak, sem hirt nem hallottak *Kántor* Imre felől, hozzátartozói most jelentést tettek az esetről a hatóságnál, mely elrendelte az eltűnt gazda köröztetését.

— **(Szerencsétlenség favágás közben.)** *Leibner* Miklós rácpetrei favágó a napokban azzal volt elfoglalva, hogy egy nagyobb keményfa-tuskot szétdaraboljon, miközben baltája megcsúszott s oly szerencsétlenül esett a favágó lábára, hogy annak hüvelykujját levágta. A súlyosan sérült embert, ki sebe következtében elájult, néhány favágó társa lakására szállította, a hol most ápolják.

— **(Gazdátlan paripa.)** Ócsárd község határában a község emberei egy az utszéli árokban legelésző lovat találtak, melyet behajtottak a község házára, ahol a bitangságba került paripa most a gazdáját várja.

— **(Elégett pajta.)** *Sámuel* Ignác bostai lakos udvarán levő pajta f. hó 19-én kigyuladt s nemsokára tüzet fogott a zindelytetejű lakóház is, melyet azonban sikerült még idejekorán eloltani. A pajtát a tűz elhamvasztotta. A tűz keletkezésének oka eddig ismeretlen, de nagyon valószínű, hogy a pajta gyújtogatás áldozata.

— **(Adózatlan kutyák.)** Abban a gyöngyvilágban élünk, hogy ma már mindent megadóztatnak, még tán majd »légfogyasztási adó« címén is meg fogják az embereket terhelni s így nem csoda, ha mindenki tőle telhetőleg arra igyekszik, hogy minél kevesebb legyen az évi adója. S így történt meg az, hogy több szomszédos községet találtak, mely-

nek polgárai nagyjából nem vallották be adóztatás alá a kutyáikat. Most azonban, midőn az ex-lexes állapot a végbefejezéshez közeledik, vigan fog ropogni az adóprés, meg is birságolják még a kutyatagadó gazdákat is s rájuk csördítik az ugató adóalanyért járó porciót.

— **(Kutya az iskolában.)** Ma reggel nagy ijedelmet okozott egy vizsla kutya az apácázárda leányiskolájában. A kutya úgy ment be az iskolába menő leányokkal egészen megbarátkozva, de a folyosón megijedt és befutott egyik osztályba. Ott meg a leánykák serege ijedt meg s a mint kergették volna kifelé, a kutya ide-oda kapkodott s három kis lányt is megkapott. Szerencsére egyiket sem harapta meg súlyosabban; az egyiket kezén, a másikat karján, a harmadikat lábán vérezte meg, ott hagyván a foga helyét a huson. A három kis leányt azonnal átvitték *Cirer Elek* dr. tiszti főorvos közeli lakására, a ki, bár jelentéktelen karcolások voltak csak a sebek, elővigyázatból mégis kiégette azokat. A kutya persze kiszaladt az iskolából, de a rendőrség kinyomozta, hogy *Varga Imre* hegyőri kutyája s otthon a padláson meg is találták. Bár semmi gyanus jel nem látszott rajta, mégis kivitték a gyepmesteri telepre, a hol most állatorvosi megfigyelés alatt tartják.

— **(A rozsdás fegyver.)** *Pallér István* romonyai lakos a napokban elővette régi vadászfegyverét s miután a puskát már nagyon marta a rozsdá, olajos ronggyal körültörülgette, majd a löveg-tartóját is kitisztítani akarván, felhuzta a puska ravaszát, mely azonban rozsdás voltánál fogva nem állott meg, hanem visszapattanva, a fegyverben volt töltést elsütötte s a puska csövét szétszakította. A

löveg — anélkül, hogy kárt tett volna valakiben — a falba fúródott, a fegyvercsőnek egy szilánkja azonban súlyosan megsértette *Pallér István* kezét. A sérült gazdaembert lakásán ápolják.

— **(Elfogott tolvaj.)** Mint a napokban mi is közöltük, *Sárközi Vendel*, nagy-peterdi lakos udvarából eddig ismeretlen volt tettesek két darab sertést elhajtottak. A hatóság embereinek most sikerült a tettest *Lyubo Velyán* kóborcigány személyében elfogni, akinél még szerencsére meg is találták az egyik sertést. Kivételes módon beismerésben van a cigány s így átadják az illetékes bíróságnak.

— **(Korcsmai verekedés.)** *Finger József* és *Tabáni Mihály* szent-lászlói lakosok, a falu korcsmájában borozás közben összeszólkóztak egymással, miközben verekedésre kerülvén a sor, *Finger József* egy gyufatartóval fejbe verte *Tabánit* úgy, hogy annak feje a gyufatartó helyén menten belyukadt. A dolog vége, természetesen a régi: orvosi látlet felvétele és panasz tétel a bíróságnál.

— **(Tüzek.)** Felső-Iregyháza községben ki- gyuladt a napokban *Borbély Timár* János istállója és 437 frt értékben le is égett. Mint a vizsgálat kiderítette, a tüzet a káros négy- éves fia okozta, a ki felügyelet nélkül maradván, gyufával tüzet gyújtott az istállóban s így keletkezett a tűzveszedelem. A Majsza községhez tartozó Gyánt-pusztán is tűz volt a minap. Ott azonban csak egy kukoricaszár kazal égett le, mintegy félszáz forint értékben.

Ezt a tüzet is gondatlanság okozta. Két cseléd, *Molnár József* és *Patkó József* tüzet rakott a kazal mellett, hogy melegedjenek. Egy parázs aztán a kazalra jutott s azt felgyújtotta. Végül *Dóry Jenő*nek túskepusztai birtokán pedig szoba-tűz volt. A mosó- és vasaló szobában a vaskályhából egy parázs kipattant a közelben felhalmozott ruhára s a szobában mosásra elkészített összes fehérneműt s a szobát is elpusztította. A kár megközelíti a másfélezer forintot.

— **(Öngyilkos aggastyán.)** Duna-földvárton egy jómódu 84 éves öreg ember a felesége sirján agyonlőtte magát. Az eset részletei a következők: Szombat délután temették *Bakó Istvánt*, a parasztnábobot, akinek temetésén ott volt az egész város. Alig hantolták el *Bakót*, egyszerre lövés dördült el a közelben s mikor a revolver füstje eloszlott, látni lehetett, hogy az öreg *Sűrű Márton*, egy jómódban élő aggastyán, felesége sirján halva rogyott össze, egyik kezében imakönyvet, másikkban egy revolvért szorongatva.

— **(Ellopott tyukok.)** *Hagbann Henrik*, kistormási lakos istállójából egyik közelmúlt éjszaka eddig még ismeretlen tettesek elloptak tizenegy darab juhot. A káros feljelentésére megindult nyomozás során az ellopott juhokat megtalálták a varsádi erdőben. Ugy látszik a tolvajok nem bíztak a szerencséjükben, hogy tudnak adni az idegen jószágon s épen ezért hagyták el a juhokat az erdőben. De hát azért mégis lakolni fognak a lopásért, ha ugyan kézrekerülnek.

— ne aludj, ne aludj mint egy mormota. Tud — tudni akarom, hol van Maggy. Egy csókot ígért nekem és most azt meg — megakarom kapni.

Közben *Gritty* kezét érintette meg, mely hideg és merev volt. Hirteleni ijedtség tükröződött a részeg ember arcán s ujjai akaratlanul is az ott mozdulatlanul fekvőnek arcát keresték.

— Halott! — kiáltott fel visszatántorodva és részketve — az öreg halott, meg van halva!

Néhány pillanatig mintegy az ijedtségtől leláncolva állott még ott, azután visszatántorgott a vendégszobába, az asztal mellé.

— Brr, meg van halva a vén boszorkány, halott, ismételte, nagy nehezen megragadta az üveget, ajkaihoz vitte és gyorsan kiitta.

Eközben ingadozni kezdett s minden törekvése dacára sem tudta többé visszanyerni elvesztett egyensúlyát. Az üres üveg kiesett kezéből — és egy szitkot hangoztatva hullott az asztal alá a teljesen berugott ember. Még hallható volt némi fészkelődés, egy pár elharapott szó és artikulátlan hang, a melyeket csakhamar erős hortyogás váltott fel. A szép *Bob* mély álomba merült.

Benn a kamarában pedig ott feküdt a halott. A hold sugarai a nyitott ablakon keresztül reá estek és megvilágították merev arcát, mely nyugodt és békés volt. Mosoly látszott halvány ajkai körül; fájdalom és halálküzdelem nélkül költözött el *Danjához*, az ő kedves fiához.

* * *

A vihar elmúlt alig egy órai dühöngés után, csak állandó, éles szél maradt utána, mely éjszaknyugatról fujva, csapkodva és zúgva üzte a sziklák aljához és a rthoz, a háborgó hullámokat.

ellenállást tanusított; már csaknem arcához ért *Bob* ki-vörösödött arca, midőn egy ijedt kiáltással felugrott.

— Ah Istenem! nagyanyám hiv! Várjon egy pillanatilag, rögtön visszajövök! És anélkül, hogy feleletre várt volna, kisetett a szobából.

Bob nehézkesen esett vissza székébe és egy szitkot mormogott fogai között. De csakhamar megnyugtatta magát, miközben poharát ismét megtöltötte és rendkívül érdekes beszélgetésbe bocsátkozott saját becses személyével. Hogy a fiatal leányt befonta, arról hiusága kétkedni sem engedte.

Maggy ezalatt a kamarába sietett és egész testében reszketve, a beteg ágya mellé ült, a drágán birtokába szerzett levelet határozatlanul tartván kezében. Vajjon elolvassa-e? De ha az nem jut *Frank* kezeihez, nem jobb-e, ha legalább tartalmát ismeri és azt *Frankkal* közölheti. Ha atyja most váratlanul hirtelen visszatérne és *Bob* visszakeri a levelet mielőtt elolvashatná, úgy hiábavaló volt fáradsága.

Lázás gyorsasággal nyitotta ki a levelet és átfutotta tartalmát a szobában égő, pislogó lámpa világánál. Arca halotthalvány volt és sűrű könnyeket hullatott, melyekről nem tudta, hogy az öröm vagy bánat könyei-e azok.

Ekkor megmozdult a beteg és felé fordította arcát.

— *Maggy*, kérdezte gyöngé hangon, itt vagy?

— Igen nagyanyám, felelt *Maggy* s a levelet gyorsan zsebébe rejtette.

— Mondd, gyermekem, folytatta tovább az öreg asszony, ugy-e én sokáig beteg voltam?

— Nem soká nagyanyám, csak tegnap óta.

— Nem, nem, bizonyosan nem, már sokkal régeb-

— **(Öngyilkosság?)** Ferenci Béla kékesdi lakos a napokban vagyonfelosztás közben összeveszett testvéreivel s haragosan távozva hazulról, azóta nem tért vissza. A szobában az asztalon egy gombostűvel letűzött cédulát találtak, melyre ez volt írva: »Ne várjatok vissza, elemészttem magam. Béla.« A rokonok ugyan nem veszik ezt a fenyegetést komolyan, mert először Ferencinek semmi alapos oka nincs az öngyilkosságra, másodszor meg azért, mert a Béla gyerek már többször elkövette azt a csinyt, hogy ráijesztett rokonaira s aztán néhány hét múlva megkezdte, rendszerint borközi állapotban. Mindamellett megtették az esetről a jelentést a hatóságnál, mely a veszendőbe került fiatal embert most keresteti.

— **(Mégkéselt legény.)** Marton Imre magyar-peterdi lakos f. hó 20-án éjjel úgy két óra tájban ment hazafelé a korcsmából, midőn alig néhány száz lépésnyire a házától, két előtte ismeretlen legény megtámadta és ütlegelni kezdte. Marton eleinte védekezett, mire a két ismeretlen földre teperte s az egyik bicskájával jobb karján és mellén megszurta s aztán mindkét támadó kerekét oldott. Martonnak volt még annyi ereje, hogy a maga lábán menjen haza, hol sulyos, de nem életveszélyes sebeit bekötötték. Az éjjeli orvтамadókat erélyesen nyomozzák a hatóság emberei. A megtámadott legény gyanuja két falubeli kortársára — Tapavica György és Malina Jánosra — irányul, kikkel Marton a arsang alatt egy álarcos bálban veszett össze.

— **(Állatorvosi főiskola.)** A hivatalos lap mai száma a budapesti m. kir. állatorvosi akadémiának legfelsőbb helyen jóváhagyott új szervezeti szabályzatát közli, melylyel az akadémia főiskolai rangra emeltetik. Az új szabályzat értelmében az állatorvosi tanfolyamra két évi átmeneti időszak után, kizárólag a gimnáziumi vagy realiskolai bizonyítvány alapján vehetők fel hallgatók, akik a nyolc félévig tartó tanfolyam elvégzése, továbbá egy előszigorlat és három szigorlat letévése alapján szerzik meg az állatorvosi oklevelet. Az «Állatorvosi főiskola» igazgatása és vezetése a rektorra bízatik, a nyilvános rendes tanárok pedig más főiskolák tanáraihoz hasonlóan legalább felerészben, a VI-ik fizetési osztályba soroztatnak. A földmivelésügyi miniszter előterjesztésére jóváhagyott ujjászervezés nyilvánvaló kapcsolatban áll az állatorvosi közszolgálat államosításával, amelyre vonatkozólag a miniszter legközelebb törvényjavaslatot szándékozik a törvényhozás elé terjeszteni.

— **(Méglopott tanító.)** Borteleki Lajos kónyai néptanítót kár érte. Az iskolában az asztalfiókjában tartogatott hat forint ötven krajcárt s azt lopta el valami vakmerő tolvaj tőle. Az eddig még ismeretlen tettes feltörte az asztalfiókot s kilopta belőle a pénzt. Hogy a betörő tolvaj ki volt, azt a nyomozás van hivatva kideríteni.

— **(Tizenhét fatolvaj.)** Egy tizenhét tagu tolvajbandát fedezett fel a napokban a csendőrség, melynek tagjai állandóan űzték az egész tél folyamán a falopást. A tolvajok

regölyi parasztok, kik *Bischitz* Lajos ráovölgyi erdejéből összesen nyolcvan köbméter fát lop-tak el, mintegy százhetvenhat forint értékben. A fát persze eladták, vagy maguk tüzelték fel. Most a bíróság fog végezni velük.

— **(A szultán gyásza.)** Bairam ün-nep alatt, amely vasárnap kezdődött, a szultánt két eset szomorította meg. Vasárnap a nagy-nénje, Adile szultana, I. Mahmud szultán leg-fiatalabb leánya halt meg. Adile szultana Ali pasa, hajdani tengerészeti miniszternek volt a felesége és mint költőnőt is nagyon becsülték. Egynéhány költeményét Edhem bey és Fack ben meg is zenésítette. Holtteste ama mauzo-leumban lett eltemetve, melyet ő még életében építtetett. Vasárnap este halt meg a szultán sógora is Tama Hattan Hutni basa, aki a török hadseregben marsallrangot viselt.

— **(Egy építkezés tolvajai.)** Szakály községben *Zakár* Károly ottani lakos ház-at építtet. A ház még fel se épült azonban teljesen, már is tolvajok jártak benne. Betör-ték az ablaktáblákat s bemenvén az üres szo-bák ajtóiról lefeszítették a zárat s egyéb használható lakatosműveket s azzal odább álltak. Most keresik a türelmetlen tolvajokat, kik nem győzték megvárni, míg a házban lakn is fognak, a mikor bizonyára érdemesebb lett volna oda betörniök!

— **(Amerikai premiére.)** Egyik északamerikai városkában az első felvonás után nagy moraj zug fel a nézőtérről.

A szerző (a szinpadon): Mit jelent ez a zaj?

ben. Hanem most teljesen egészséges vagyok és mindent tudok. Jőjj csak ide, egészen mellém, én már gyöngye vagyok és nehezemre esik a beszéd.

Maggy egészen az ágy mellé ment. Csodálkozott, hogy nagyanyja olyan nyugodtan és összefüggően beszél. Még így nem hallotta őt beszélni hosszú évek óta.

— Mondd Maggy, suttogta az öreg, ugy-e igaz, hogy Dán már régen, régen halva van s én őt csak az égben fogom viszontlátni! O, én most mindent tudok, mintha csak tegnap történt volna. Dán nem jött vissza a »Mary Jane«-val és a másik nem lehet Dán, mert most sokkal öregebb volna. Ugy-e ő nem Dán?

— Nem nagyanyám — kiáltott Maggy, zokogva borulva az öreg asszony ágyára, ő nem Dán, hanem a te Dánod fia és az én kedvesem!

Gyors örömsugár futott át a beteg összeaszott arcán.

— Az én Dánom fia! mormogta. Dánomnak és Katenak fia és a te kedvesed, gyermekem. Ah, ez nagy öröm egy öreg asszonynak és miként történt az?

Sovány kezét Maggy fejére tette.

— Úgy örömmel fogok veletek élni, hanem Dánt, az én kedves Dánomat csak az égben látom viszont. Nehány nagy könnyesepp hullott le barna, ráncos arcán.

— Ne sirj gyermekem, suttogta egy idő múlva, most már minden jól lesz. Oly jól, oly könnyen érzem magamat, csak fáradt vagyok, nagyon fáradt. Hagyj egy kissé aludni és üdvözöld az én Dánom fiát — az én kedves Dánom fiát. A fal felé fordult és behunyta szemeit; Maggy még egy darabig ügyelt, hogy nem mozdul-e a beteg; azután felállott és kinyitotta az ablakot. A vihar elvonult és a felhőfoszlányok között előcsillámlott a hold.

— A levélnek kezeibe kell jutni, suttogta. Talán még minden jóra fordulhat, mint nagyanyám mondotta.

Visszasietett az ágyhoz és a beteg fölé hajolt, ki nyugodt és mély álomba merültnék látszott. Ekkor zaj hallatszott a vendégszobából; talán Bob jön, hogy a levelet visszakérje. Gondolkodás nélkül futott az ablakhoz, az alacsony ablakdeszkára lépett és a földre ugorva oly gyorsan, a mint csak lábai bírták, az erdei uton a falu felé sietett.

A szép Bob ezalatt hiába várt a Maggy visszatér-tére és a wiskys üveg mellett csaknem elfeledkezett a fiatal leányról. Ivott, elszavalt néhány verset, azután ismét ivott és így töltötte az időt. Ennek a foglalkozásnak az eredménye mindig összefüggéstelenebbé váló szavai, arca vörössége és szemének merev tekintete által lett észre-vehető.

Hirtelen derengeni kezdett előtte a multak emléke, épen midőn az utolsó pohár koktailt készítette az előtte álló üvegből.

Felemelkedett és lassan a kamaraajtó felé tántor-gott, miközben »Maggy, édes szerelmem, — jőjj karjaimba, adj egy csókot« mormogta maga elé. Mivel kopogására senkisémm válaszolt, türelmetlenül nyitotta fel az ajtót és belépett a kamarába, hol legnagyobb csodálkozására nem találta a keresettet.

— Átkozott! szólt, Maggy kirepült — megcsalt en-gem. Az ágyhoz tántorgott és megrázta Gritty vállát.

— He, Gritty anyó! Hol van — Maggy, az én ga — galambom!

Az öreg nem mozdult.

— He! — kiáltott még egyszer, karját megrázva

Rendező (kinéz a függöny nyíláson):
Önt hívják!

A szerző: Akkor talán mégis meg kel-
lene jelennem?

Rendező: Ugyan hagyja, — valamennyi-
nek revolver van a kezében!

— (A nagynéni költségvetése.)

A gardedámok természetrajzában a nagynéni a furfangosok alosztályába tartozik. Kiderül ez az alábbi mulatságos históriából is, a mely most mint a legfrissebb sütetű szent-lőrinci pletyka jutott el tudósítónk révén mi hozzánk. A vaiszlói ifjuság bálján történt, hogy két szent-lőrinci fiatal gavallér igazi tüzzel kurizált két karcsu, szép leánynak s a szupé-csárdás-ban vigan hangzott a Soh'se halunk meg! A fiatal urak tánc közben egyre invitáltak a két kis tündért:

— Jöjjenek be Szent-Lőrincre is bálozni.

— Oh, nem lehet, a néni nem engedi.

— Hol a néni?

A néni ott ült egy nagy tükör alatt s ravaszul mosolygott. Dohányszínű selyem-ruhájában, chignonos frizurájával alapjában igen szelid jelenségnek látszott, csak lorgnonja mögött szaporán hunyorgató szeme volt egy keveset nyugtalanító.

— Ugyan hova beszélnek, az rettentő pénzbe kerül.

A fiatal urak összesugtak és kijelentették, hogy ők minden költséget elvállalnak. A nagynéni ismét nyugtalanítóan hunyorgatott s ultimátumnak kimondta:

— Ilyenformán ott leszünk.

Ott is voltak s lezajlott a mámoros szent-lőrinci bali éjszaka. A fiuk éjjeli muzsikát adtak az agyoncsárdásos leányoknak, azután kikísérték a familiát a vonathoz, Harmadnap, a mikor még fülükben zsongott a leányok édes kacagása, levél jött Vaiszlóról. A néni irt s megküldte ezt a költségvetést:

Vasuti jegy, kocsis és hordár	14 forint
Hotel és borralaló	20 >
Ruha és bali cipő (csak igazítás)	85 >
Fodrászné	3 >
Sósborszesz (Ellának fájt a feje)	1 >
Két csipkezebkendő (Sári vesztette el)	6 >
Betörtünk egy konzol-tükröt	60 >
Pista ur későn ugrott le a vonatról, ezért vészfék és büntetés	20 >

Összesen 212 forint.

A fiatal urak megdöbbenve szaladgáltak pénz után, hogy kifizessék a furfangos nagynéni expenzótáját, a mely becsületére valnek bizonyos diplomás uraknak is, akik Juszticia szent nevében nyúzzák és skalpozzák a jogkereső közönséget.

— (Fertőző beteg.) Kánya urat nagyon üldözték az ügynökök. Az egyik életét akarta biztosítani, a másik arról akarta biztosítani, hogy a bagoly-jegygyel ellátott konyak a legjobb a világon, a harmadik meg akarta házasítani, a negyedik pedig már most érdeklődött az iránt, hogy megrendelte-e már a koporsóját? Kánya ur mindenféle ravasz praktikával menekülni akart e tömeges megrohanás elől, de minden hasztalan volt. Hiába írta ki a lakására, hogy nincs otthon, hogy elutazott, a nyájas ügynökök nem riadtak vissza semmitől. Hirtelen kitűnő ötlete támadt Kánya urnak. Kiírta az ajtajára: »Fertőző beteg«. Az ötlet már nem volt egészen új, de mégis eredménynyel járt. Az ügynökök elmaradtak és Kánya ur már-már elégedetten dörzsölte a kezét, amikor szobaleánya egyszerre csak a kerületi orvost jelenti be nála. Kánya ur rossz-szat sejtve siet a szokatlan vendég elé, aki szigorúan megvizsgálja és nagy fejcsóválások közepette így fejezi be a vizsgálatot:

— Uraságod nem fertőző beteg és ebből nagy baj lesz. A hatósági közegek félre-
vezetése.

— De uram — szolt közbe Kánya ur rémülten — én . . én . . nem lehetne ezt . .
valahogy elsimitani?

— Egy mód volna rá.

— Csak kivele kérem, hajlandó vagyok
minden áldozatra.

— Szavára?

— Igen.

— Akkor biztosítsa az életét. Én
ugyanis nem vagyok kerületi orvos, hanem
ügynök.

Kánya ur közel volt a megpukkadáshoz,
de biztosította az életét.

— (Kávéitalunk), amely nekünk oly
nélkülözhetetlennek látszik, a valóságban csak a
divat és megszokottság készítménye, amelyet
törlénelmileg követnünk elég érdekes. Mint ismeretes, a törökök a »fekete italt«, mely náluk az eltított borévezet pótléka volt, hozták be a nyugaton, és az Párison és Bécsen át a tizenhetedik század végén lassankint divatba jött. De csak lassankint, mert ezen főzet sokáig nem izlett, sőt eleinte »visszataszítónak« találták. De mit nem viz keresztül a divat! és végre is az idegizgató kávé élvezetéhez való hozzászokás nem volna olyan sajnálatos, ha — fájdalom — rövidesen nem mutatkoztak volna annak nagyon szomorú következményei. Már a mult század közepén hirneves orvosok a babkáv hatásaképen az ideg és szívműködés benulási jelenségeit muttatták ki; és mióta 1820-ban a coffeint felfedezték, biztosan tudják, hogy ezen jelenségek habár csak kis adagokban, rendszeresen a kávébabbal bevett kávéméregre vezethetők vissza. Azonban dacára minden orvosi, a legsürgősebb óvásoknak, a rendszeres kávéivás szokása mind jobban elterjedt, főleg bizonyára azért, mert a már kéznél levő izlett-szokás helyett nem tudtak teljes értékű pótlékot nyújtani. Ez csak a legnagyobb eredménnyel kísért Kathreiner-féle Kneipp-malátakávé bevezetésénél történt, és mondhatni az emberiség általános javára és valódi áldására. Ugyanolyan ize és illata van, mint a babkávénak, annak az egészségre ártalmas tulajdonságai nélkül. A Kathreiner-féle malátakávé most még többnyire a babkáv mellé pótlékkul használtatik, amelyhez félig, vagy azonfelül is adható. De ha egészen tisztán iszszuk, erősen elkészítve, akkor is kitűnően izlik a Kathreiner-féle Kneipp-malátakávé és egy családi asztalnak sem lehet elég sürgősen és melegen ajánlani. De csak a »valódi Kathreiner« használnuk az ismert eredeti csomagokban és óvakodjunk a csekélyebb értékű utánzatoktól, valamint a »nyitottan kimért« árutól.

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetei

1899. február 22. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = 67.7 mm. (emelkedő.)

Hőmérsék = 0.2 °C

> maximuma: 0.1 °C

> minimuma: 3.3 °C

Páranomás: 71. mm.

Relatív nedvesség: 1° Cum. N. W.

Felhőzet: 2 Cir. N.

Szélirány s erő: N. W. 5.

Csapadék 24 órai:

Szeles, hűvös, derült.

Dr. Czira.

— Drágul az ezüst. Épen azért, aki ezüst készleteket akar beszerezni, célszerűen jár el ha megrendeléseit most teszi meg mielőtt az ezüst még mindig olcsó, mert köny-

nyen meglehet, hogy az áremelkedés rövid idő alatt tetemes lesz. Ezüst ékszerek, asztali berendezések és disztárgyak, jótállással, a legdiszesebb kivitelben és bámulatos olcsó áron kaphatók Schönwald Imre király-utcai ötvösnél, kinek műipar-muzeumszerű tárlata a legkényesebb igényeket is kielégítheti.

Törvénykezés.

§ A vándorló liszteszsák. Mohácson még 1898. évi május hó 16-án történt, hogy Reiner János ottani pékmestertől Sapkás Ferenc mohácsi lakos egy zsák lisztet ellopott. A lopás idejében azonban még emóerek jártak az utcán s így a tolvaj nem merte elvinni a lopott lisztet, hanem azt a kert kerítése mellett elrejtette, ahol Szekeres Ferenc megtalálta s valószínűleg szintén nem a legjobb szándékkal egy kerttel tovább vitte. Reiner azonban idejekorán észrevette a lopást s így feljelentése folytán sikerült a hatóság embe-reinek a tettest még az éj folyamán letartóztatni, kinek vallomása folytán a zsák lisztet is megtalálták. Ma ítélkezett a pécsi kir. törvényszék Sapkás Ferenc fölött, kit betöréses lopásért hat havi börtönre ítelt. Vádlott és terhére az ügyész is felebbezett.

§ Végérvényesen elítélve. Hesz Lambert lipovai lakostól 1897. évi március 7-én Robek Jánosné ottani lakosnő a padlás feltörése után 9 métermázsza kukoricát ellopott. A káros panasza folytán a pécsi kir. törvényszék 1897. november 15-én tartott végtárgyalása alkalmával vádlottat két havi börtönre ítélte. mely ítéletet fokozatos felebbezés folytán a második és harmad bíróság is jóváhagyta. Ma hirdették ki özv. Robek Jánosné előtt a kuria ítéletét s a kihirdetés után ákikisérték vádlottat a kir. ügyészséghez büntetésének megkezdése végett.

TÁVIRATOK.

— Ováció az új miniszterelnöknek. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az ellenzék ma délben pártkonferenciát tartott. Széll Kálmán miniszterelnököt meleg óvációban részesítették. Kosuth Ferenc üdvözölte, a ki a miniszterelnökkel a konferencia előtt hosszabban értekezett.

— A franciák köszönete. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Turenne gróf, francia főkonzul, a képviselőházban ma felkereste Madarász József elnököt, hogy megköszönje a Faure Felix halála fölött kifejezett részvétet.

— Miniszteri kombinációk. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Széll Kálmán hir szerint az igazságügyi tárcát Matuska Péternek, a kereskedelmi Hege-düs Sándornak ajánlotta föl. Mindkét miniszterjelölt gondolkozási időt kért. A belügyi tárcát Széll Kálmán tartja meg.

Budapesti börze.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. febr. 22.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, őszre: 9.84; későbbi szállítás: 9.57. — Tengeri, májusra: 4.66. — Rozs, márciusra: 8.61. — Zab, őszre: 5.69. —

Az értéktőzsdén az árák a következők: Osztrák hitelrészvény: 367.00. — Magyar hitelrészvény: 399.50 — Államvasut: 361.75. —

Nyílt-tér.

Köszönet-nyilvánítás.

Mindazoknak, akik felejthetetlen atyám,

Dr. Pazsitzky Ede

Pécs sz. kir. város ny. tisztí főorvosának elhunytával részvétüknek kifejezést adni és ez által fájalmunkat enyhíteni oly szívesek voltak, magam és családom nevében hálás köszönetet nyilvánítom.

Nagy Valérné

szül. Pazsitzky Angéla.

Laptulajdonos

Felelős szerkesztő

SAUTTER GUSZTÁV

PLEININGER FERENC

TAJZS JÓZSEF

kiadó.

HIRDETÉSEK.

Elegáns,

kényelmes, nagy emeleti, —
egy kisebb földszinti

lakás,

és egy istálló (3 lóra)

kiadó.

Megtekinthető Malom-u. 21. sz.

A megye-utca 16. szám alatti ház emeletén levő

6 szoba

és mellékhelyiség,

úgy istálló és hozzátartozó mellékhelyiség, — továbbá

földszinten egy szoba

május 1-től kiadó.

Bővebbet Anna-utca 2. szám a., úgy a kiadóhivatalban.

Jánosi Engel és Fiai

Köszönbánya és iparvállalatai

KOMLÓN.

A b.-f.-mindszent-komlói h. é. vasut végállomása.

A legújabb berendezéssel épült körkemencékben

tégla, mész

és

tüzálló anyagok

gyártanak.

Eladás teljes kocsiakománokban helyt waggon Komló.

Kérdések és megrendelések intézendők:

Engel Adolf és Fiai

fakerekedő céghez Pécssett.

PÉCSETT,

Kert-utca 8. sz.

alatti házban 5 szobából álló

emeleti lakás

kiadó.

Fürészelt

keményfa hulladék

egész kocsival 4 frt 40 kr., fél kocsival 2 frt 20 krért házhoz szállítva,

valamint legjobb minőségű

száraz tűzifa

jutányos áron kapható

Marton Miksa

fakerekedőnél

Pécssett, Szigeti-országut 33. sz.

Telefon szám 88.

Ugyanott szép, 2 m. hosszú

hasított tölgyfa karónak

1000 drb 25 frt, bérmentve a vasut-hoz szállítva.

1000 drb 1.75 m. hosszú pedig 20 frt.

Tölgyfa duczok jutányos árban.

HOFF maláta-készítményei gyengék és betegeknek.

Hoff János

maláta egészségi itala.

Általános elgyengülésnél, az alhasi szervek rendellenes működésénél, mell- és gyomorbántalmaknál, nemkülönben a lábadozóknak legjobban bevált és legjobb ízű erősítő szere.

Egy palack ára 75 kr. — Öt palack bérmentve 3.75 kr.

Tíz éve, vagy már régebb idő óta használom az Ön maláta egészségi sörét és egyéb maláta készítményeit. Ezek az egyedüli szerek, melyek feleségemnek visszaadták az egészséget.

Böger, Bécs, Hofmühlgasse.

Hoff János

sűrített maláta kivonata.

Tüdőbajoknál, gégehurutnál, úgymint idült köhögésnél; főleg a gyermekek légzési szerveinek megbetegedésénél a legjobb sikerrel alkalmaztatik. Ize nagyon kellemes.

Egy üveg ára 1 frt. — Öt üveg bérmentve 5 frt.

Maláta kivonat készítményei valóban jó és hatásos szerek. Küldjön tehát ismét 5 üveg maláta kivonatot, 1 font maláta csokoládét és 3/4 zacskó maláta kivonat mellcukorkát.

Fischer G. őrnagy N.-Várad.

Hoff János

maláta egészségi csokoládéja.

Gyengeségnél, vérszegénységénél, idegességnél, álmatlanságnál, étvágytalanságnál kitűnően bevált. Rendkívül jó ízű és tápláló. Gyenge gyermekek igen jó eredménnyel használják.

Egy csomag ára 1 frt.

Maláta csokoládéja a legkitűnőbb amit ismerem. Ezen kellemes italt idült gyomor — illetve emésztési zavaroknál, sápkóránál és általános gyengeségnél mindenkor jó eredménnyel alkalmazom.

Dr. Nicolet orvos, Triebel.

Hoff János

maláta kivonat mellcukorkái.

Köhögésnél, rekedtségnél, elnyálkásodásnál, főleg tüdőhurutnál utólrhetlen hatása. A valódi maláta mellcukorkákat emésztési zavar nélkül tetszés szerinti mennyiségben lehet használni.

Egy doboz ára 10 kr., egy zacskó 30 kr.

Csodálatos volt maláta kivonat mellcukorkáinak hatása makacs köhögésem ellen.

Zedlitz-Neukirch lovag, Waldenburg.

Cukorkái feleségem köhögésén és astmatikus bántalmain kitűnően segítenek.

Busch plébános, Weischütz.

RAKTÁR PÉCSETT. Zsiga László, Sipőcz István, Erreth János, Kádís E., Irgalmasrend gyógyszertárakban; Geltch és Graef drogua kereskedésében; Eizer János, Reeh Vilmos, Berecz Károly, Molnár János, Markusz Simon, Spitzer Sámor fia csemege és fűszerkereskedésében. — Magyarországi kizárólagos főraktár: TÖRÖK JÓZSEF gyógyszertára Budapest, Király-u. 12. — Közlemények árjegyzékkel ingyen és bérmentve.